

Bl. Alfonza Mária u pacientov

Chcela by som sa s vami podeliť s jedným príbehom, ktorý som zažila v teréne pri zomierajúcej pani spolu s relikviou našej zakladateľky. Ďakujem Bohu a aj sr. Kataríne K., že sme mohli mať v komunite relikvie našej zakladateľky. Keďže pracujeme v teréne s chorými, umierajúcimi, dostali sme aj malú relikviu, ktorú sme mohli nosiť ku chorým. Teda od 15. 6. 2019 bola naša zakladateľka u troch zomierajúcich pacientov, ktorí si ju uctili, niečo sa o nej dozvedeli a Pán si ich následne po pár dňoch povolal k sebe - na nebeskú hostinu.

A teraz už môj príbeh: V našej ADOS-ke sme mali pacientku, ku ktorej sme denne chodievali ošetrovať veľmi veľké dekubity. Chodievali sme aj cez víkend. Tak to bolo aj v sobotu 13. 7. 2019, kedy k nej mala ísť kolegyňa. Volala mi však v sobotu ráno, že pani ani neprevážovala, keďže v noci jej volali záchranku a tiekla jej infúzia - už sú to jej posledné hodiny života. Volala ešte kaplána, ktorý povedal, že na prvý piatok ju zaopatril. Skončila som telefonát s kolegyňou a ja som neváhala ani chvíľu, vzala som relikvie našej Zakladateľky a prosila sestru predstavenú, aby ma zaviezla k chorej, pretože pešo by mi to trvalo cca 15 minút. Po opise v telefóne, ako je na tom pacientka, som to chcela urýchliť. Predstavená bola pohotová, sadli sme do auta, cestou sme sa modlili. Ja som došla k chorej a videla som, že už veľmi ťažko dýcha. Vzala som relikviu, priložila palec na relikviár, povedala pár viet o zakladateľke, že aj ona chodievala ku chorým, zomierajúcim a že teraz sa jej dotýka a je s ňou. Ešte som do ucha chorej hovorila modlitbu ľútosti a povedala som jej, aby pozdravila našu Zakladateľku od svojich sestier, lebo sa s ňou určite stretne. A v tom vnučka povedala: „Aha, babka plače.“ Chorej vyšla slza, utrela som jej ju a povedala som, že isto nás počula. Toto bolo všetko, čo som stihla. Ešte som sa pýtala príbuzných, či mám ostať pri nich. Chceli, tak som ostala. Vybehla som povedať sestre predstavenej, že môže ísť domov a že jej zavolám, kedy môže prísť pre mňa. Bol to okamih - cca tri minúty - keď som sa vrátila do domu, chorá už dodýchala. Bolo to tak na sekundy vyrátané, aby ešte zažila dotyk relikvie našej blahoslavennej Alfonzy Márie a aby sme mohli ešte povedať modlitbu ľútosti, aby tak mohla odísť na nebeskú hostinu. Ja verím, že naša blahoslavená Alfonza Mária tam bola s nami.

Milé spolusestry, keby som išla pešo, už by chorá nebola medzi nami. Keď zomrela, ešte som sa s príbuznými pomodlila. Potom sme zavolali záchranku, aby skonštatovali smrť a po ich odchode sme pani mohli spokojne pripraviť a poobliekať, aby bola krásna, keď sa stretne s Ježišom. Rodina bola úžasná, pomáhali mi pri všetkom, pýtali sa, čo majú robiť. Keď už bola nebohá pani oblečená, opýtala som sa, či sa pri nej smiem ešte pomodliť ruženec. Dcéra sa vyjadрила, že bude veľmi rada, keď ostanem. Ponúkla som im, aby sa ku mne pridali. Celá rodina - dcéry s manželmi a aj vnučky sedeli a modlili sa so mnou. Bolo to dojmavé. Po ruženci som im povedala, že ich nechám, aby sa ešte mohli oni rozlúčiť so svojou mamkou, babkou a prosila som ich, aby ju nenechali samu, nech sa modlia ešte pri nej, kým nepríde obhliadajúci lekár a pohrebná služba. Povedala som im, že je to posledná možnosť ešte byť so zosnulou, tak nech sú pri nej. Dcéra poďakovala za všetko, ďakovala aj za relikvie, za tú poslednú ľútosť u mamy, ako aj za celú starostlivosť, čo sme k nim chodili. Vyprevadila ma von k autu, kde ma čakala sestra predstavená. Keď som sadla do auta, poďakovala som, že ma odviezla a že bola ochotná ísť so mnou, pretože to bolo vyrátané na sekundy. Vtedy mala slzy na kraji aj ona.

Ďakujem Bohu za to, že máme malú relikviu našej blahoslavennej Alfonzy Márie, ktorá smie prichádzať ku chorým tak, ako chodievala počas svojho života. Ďakujem, že ju sme mohli predstaviť chorým, ktorí často už nikam nemôžu ísť a s radosťou príjmu vzácnu návštevu, že sme mohli svedčiť o nej a hovoriť, že sme jej sestry. Ďakujem Bohu, že sme mohli ponúkať to, čo ponúkala ona a to práve tým najbiednejším, chudobným a zomierajúcim.

sr. M. Rafaela